

VISBLAD TV

Maandelijks verschijnt bij deze rubriek een nieuwe video met daarin tips & trucs over een bepaald type visserij. Kijk voor de nieuwste aflevering van Visblad TV (en het archief) op: WWW.HETVISBLAD.NL, onze Facebook-pagina (www.facebook.com/hetvisblad) of scan de QR-code.

WINTERPENNEN OP POLDERKARPER

's Winters zit karpervisser Robin de Ronde (27) gebakken. Dan verzamelen de polderkarpers van de Hoeksche Waard zich namelijk op hun winterverblijfplaatsen. Daarbij staan duikers met stip op één. Hier vangt hij met de pen ook in januari en februari 'gewoon' zijn vissen.

TEKST: ROBERT DE WILT > FOTOGRAFIE: MIRANDA VAN HULST

Het boerenweggetje in de Hoeksche Waard waar we Robin half november treffen, is net een stilleven – zeker als je het gezoem van de iets verderop gelegen snelweg A29 wegdenkt. Naast een duiker houdt de karpervisser uit Strijen bewegingloos de punt van zijn pennetje nauwlettend in de gaten. Die steekt net boven water uit, vlak voor de ingang – of uitgang, het is maar net hoe je het bekijkt – van de PVC duiker. “Dit is een typische winterstek”, zegt De Ronde op fluisterton. “Hier ligt de karper uit de wind en heeft ie een dak boven zijn hoofd. Langs de kale oevers van de vrij ondiepe krek en weteringen in deze polder – een

halve tot maximaal driekwart meter water – vindt de vis verder nauwelijks beschutting.”

WINTERHOLLETJES

De buis onder de polderweg heeft een diameter van 1,40 meter en is voor driekwart gevuld met water. “Het is hier zo’n 1 tot 1,5 meter diep. Dat is meer dan voldoende om een geschikt winterholletje te vormen voor een groep karpers. Bij veel kleinere duikers heb ik ze ook al gevangen. Passen de vissen er maar net doorheen, dan liggen ze er al in.” De laag grond die onder de weg en bovenop de duiker ligt, fungeert daarbij als extra isolatie. “In en rond duikers vriest het water doorgaans niet

dicht, of in ieder geval pas als laatste. Ook omdat er vaak wat stroming staat. Bijkomend voordeel is dat er zich in de duikers geen bagger ophoopt.”

KORT EN EFFICIËNT

Penvissen op karper is al ruim twintig jaar Robin’s *core business*. Dit vanwege de charme van het visuele aspect en de grote kans op actie. Al is het tegenwoordig ook steeds vaker ‘noodgedwongen’. “De hoeveelheid beschikbare vistijd is fors afgenomen sinds ik vader ben geworden van een dochtertje. En er is nog een tweede kleine op komst.” Nachtvissen of lange weekendsessies

In een duiker ligt de karper uit de wind en heeft ie bovendien een dak boven zijn hoofd

>>

VISBLAD TV

Verschuif het stuitje dat de pen tegenhoudt net zolang totdat alleen het puntje van de dobber nog uit het water steekt.

Maak bij diverse duikers voerplekjes van maïs en wat gebroken boilies en vis deze stekken vervolgens beurtelings af.

Je staat op de duiker en vist vlak voor je voeten, dus zorg dat je de vis niet vroegtijdig verstoort en houd je gedeisd.

Blikmaïs is een uitstekend winteraas voor karper.

behoren dus niet meer tot de mogelijkheden. “Een paar uur penvissen per week is al mooi meegenomen. Gelukkig is dat ook voldoende om succesvol te kunnen zijn”, zegt de jonge vader terwijl hij zijn haak van drie verse korrels blikmaïs voorziet. “We proberen het nog een kwartier aan de andere kant van deze duiker. Is het daar ook niks, dan verkassen we.”

MEERDERE PAARDEN

Zijn pennetje blijft ook aan de andere kant een kwartier lang roerloos staan, dus gaan hengel, landingsnet, ont-haakmat en tas de auto in. “Een kilometertje verderop heb ik gisteren ook drie handjes gevoerd. Maïs en wat gebroken boilies. Dat kan hier prima: brasems vormen een uitzondering, ook met de pen.” Als die op de nieuwe stek weer staat, licht hij de keuze om te verkassen toe. “Mijn ervaring in deze polder is dat er in de koude maanden bij vrijwel elke duiker karpers liggen. Maar je zult net bij die ene duiker zitten waar op dat moment geen vis zit; bijvoorbeeld omdat een aalscholver de boel een uurtje eerder op stelten heeft gezet. Dan is het gewoon slim om op meerdere paarden te wedden.”

ZES VOERPLEKJES

Dus voert Robin voorafgaand aan een pensessie aan beide zijden van drie duikers een paar handjes. Zo creëert hij snel zes kleine voerplekjes. “Vervolgens pak ik thuis rustig mijn visspullen bij elkaar, eet en drink ik nog wat en ben ik een uurtje later weer terug in de polder.” Maar met een kwartiertje pennen per voerplek, zou je na anderhalf uur vissen weer thuis zijn? “Qua netto vistijd kom je niet veel hoger uit. Tel het verkassen, peilen en – hopelijk – drillen er nog bij op, maar doorgaans ben ik inderdaad slechts 2,5 tot 3 uur van huis. Dat is meestal voldoende om vis te vangen.” Uiteraard loopt Robin ook wel eens tegen een zeperd aan, maar twee tot drie karpers per sessie is niet ongewoon. “Gemiddeld vissen van tussen de 10 en 15 pond. Geen kanjers dus, maar wel leuk om te vangen – zeker ’s winters en met het pennetje.”

'OP ZINK' VISSSEN

De aanbeten dienen zich vrijwel altijd aan in de vorm van een 'opsteker'. “Mijn pen is zo afgesteld dat deze net zinkt op de onderste loodhagel (op een totaal van meestal drie of vier exemplaren). Vervolgens verschuif ik het stuitje dat de pen tegenhoudt net zolang totdat alleen het puntje van de dobber nog uit het water steekt”, legt Robin uit. De onderste hagel ligt dus nét op de bodem. Vijf centimeter verderop bevindt zich de haak met het aas. “Doordat ik 'op zink' vis, ligt de laatste vijf centimeter lijn altijd mooi plat op de bodem. Zo

'De vis probeert meestal direct de duiker in te vluchten, maar daar krijg je ze vrijwel altijd weer uit'

Een fraaie spiegel als uitzondering op de polderschubs die Robin doorgaans vangt.

kan de vis het aas gemakkelijker opzuigen.” Als de pen omhoog komt, adviseert Robin om direct de haak te zetten. “Karper aast ’s winters vrij sloom en passief, dus reageer meteen op ieder teken van leven.”

GEVLOCHTEN LIJN

Dat de vis in de wintermaanden in een lagere versnelling zit, komt ook tijdens de drill mooi uit. “Na het aanslaan proberen de karpers meestal linea recta de duiker in te vluchten. Maar je krijgt ze altijd prima weer richting open water gedirigeerd”, spreekt Robin uit ervaring. Doordat het risico op lijnbreuk vrijwel nihil is, durft hij het hier aan om met een soepele, gevlochten hoofdlijn van 16/00 te vissen. “De overstap van nylon naar gevlochten lijn is een experiment, maar bevalt me tot nog toe uitstekend. Al kun je natuurlijk ook prima met 26/00 of 28/00 nylon vissen – het is net waar je zelf vertrouwen in hebt.” Over vertrouwen gesproken: we zijn inmiddels bij de vierde voerplek bezig, maar nog altijd geeft de karper geen sjoerge.

NIET KOUD GENOEG

“Of ze liggen er niet, of ze azen niet”, luidt Robin's simpele verklaring. Daarbij gokt hij op de eerste optie. “Het

heeft in november nog niet echt gewinterd en het water is relatief warm voor de tijd van het jaar. De karper ligt nu denk ik nog verspreid door de polder.” De vis ligt ook niet net naast de duiker. “Als er wordt gespuid, stroomt het water extra hard door de duikers heen. Dan zie je vaak dat de vis net naast de duiker gaat liggen. Tussen de duiker en de kant in liggen ze net buiten de stroming. Maar er wordt nu niet gespuid, dus dat kan het ook niet zijn.” Het is dus gewoon nog niet koud genoeg? “Dat denk ik wel. Later in de winterperiode weet je zeker dat de karper de overwinteringsplekken heeft opgezocht en de duikers bevolkt.”

TERUG VOOR VIDEO

Als ook de laatste twee voerplekjes geen actie opleveren, besluiten we daarom in overleg met Robin voor de videoreportage pas begin januari op pad te gaan. “Dan moet het zeker lukken om een paar polderkarpers uit deze duikers te trekken – ook als het dan wel echt winter is. Want het is niet snel te koud om karper te vangen. Dat is me zelfs in wakken gelukt”, zegt Robin zelfverzekerd. Benieuwd of hij gelijk heeft gekregen? Check dan snel de nieuwe aflevering van Visblad TV op www.facebook.com/hetvisblad of www.hetvisblad.nl!